

سبحان الذى اظهر نفسه كيف شاء و اراد فى حين ما ادركته افئدة اولى المحمى ...

حضرت بهاء الله

اصلى فارسى

رقم (8) - من آثار حضرت بهاء الله - كتاب اقتدارات - صفحه 143
- 155

(8)

بسمه المقتدر على من فى الارض و السماء

سبحان الذى اظهر نفسه كيف شاء و اراد فى حين ما ادركته افئدة اولى المحمى و اعترض عليه العباد الذين ما وجدوا عرف الوحى بما اتبعوا الاوهام منهم من قال انه ظهر قريبا قل اى و ربى الغنى المتعال هل الامر بيده او بايديكم انصفوا يا اولى الاغضاء انه حكم بما شاء و يحكم كيف يشاء انه هو المقتدر على ما اراد قل هذا لبديع السموات و الارض ان كنتم من اولى الابصار انه ما حدد بوقت و لا بامور اخرى انه نلحارق الاحجاب لولاه ما ظهر حكم البدع فى الابداع و لولاه ما تغردت ورقاء الامر على الافنان هذا هو الذى ما ظهر شبهه فى الاختراع هذا لبديع الذى تحير فى عرفانه من فى الارضين و السموات قل انه كما لا يعرف بذاته لا يعرف بجينه كذلك قضى الامر من مالک الاقلام لما جاء الوعد اشرق من افق الامر و ظهر بما لا تهوى اهواء الذين هم كفروا بالله منزل الآيات قل انه لا يدرك بما عندكم اقرؤا البيان لتطلعوا على ما فيه من سر هذا الظهور الذى به انارت الآفاق هذا لامر ما عرفه احد من قبل و ما ادركه اولو الابصار بظهوره صاح الناقوس و غردت الورقاء و نادى الصور الملك لله المقتدر العزيز الجبار قل الى من تهربون ليس لكم اليوم من مناص طوبى لمن استقام على هذا الامر

ORIGINAL

الذى اذ ظهر انفطرت سماء الاوهام و اضطربت افئدة الفجار قل يا قوم انظرونى بعينى هذا ما وصاكم الله به فى الزبر و الالواح طوبى لمن نبذ ما سوائى مقبلا الى وجهى على شأن ما منعه سبحات الاشارات و لا كلمات اولى الاحباب قد قدرنا الاقبال بالقلوب بما ارتفع نباح الكلاب حول المدينة التى فيها ارتفع نداء الله رب الارباب اذا يرون احدا من الاحباب مقبلا الى الوهاب يعترضون عليه الا انهم من اهل النفاق يا افنان السدرة طوبى لكم بما وقيتم ميثاق الله و عهده و نبذتم ما تمسك به اهل الضلال انتم من الذين خرقوا المحاب الاكبر اذ اتى مالک القدر بالعظمة و الاقتدار لويأتىكم احد من البرهوت استعيدوا بالله خالق الجبروت الذى اتى بملكوت البرهان ما نخبركم به انه لحق من الله انه هو العزيز العلام سوف ينطق الناق و يرتفع نعيق الغراب يا قلم الامر توجه الى الذى توجه اليك ثم اسمعه صريرك فى هذا الذكر الذى به تحرك الامكان استمع نداء الله من هذا المقام الاعلى من سدرة الابهى انه لا اله الا هو العزيز المختار ليأخذك جذب بيان الرحمن على شأن لا تذكر شىء ونات الدنيا و تجد فى نفسك فرحا لا تغيره الاحزان نشهد انك اقبلت الى الله و توجهت اليه فى يوم فيه زلت الاقدام افرح بشهادة الله ثم استقم على حب موليك انه لا عظم الاعمال طوبى لك بما حضر كتابك فى السجن الاعظم اذا يدعو المظلوم ربه فى السر و الاجهار فلما فتحننا ختمه فاحت نفحات حب ربك مظهر الاديان نسئل الله ان يوفقك فى كل الاحوال و يجعلك مستقيما على هذا الامر الذى انهزم منه الفجار لا تحزن من شىء انه معك و قدر لك ما هو خير عما خلق فى الاكوان كذلك تموج بحر عطاء ربك اذ كان مطلع امره بين ايدى الفساق و ص عبادى بكلمة من عندنا هذا ما يأمرك مظلوم البلاد قل لا تستمعوا ما لا ينبغى ان يستمع و لا تنظروا ما جرى من قلم الاشرار دعوا ما عند الناس خذوا ما عند ربكم مالک الرقاب

انشاء الله بعنايت رحمن لم يزل و لا يزال در ظل محبوب غنى متعال مستريح باشيد و از ما سوايش فارغ و آزاد مكتوب آنجناب در سجن اعظم وارد فى الحقيقة سبب فرح قلب محزون اين مسجون واقع گشت چه كه اصل سدرة اطوار افنان و نفحات آن را دوست داشته و دارد لله الحمد كه از جذب بيان رحمن و اثر كلك محبوب امكان كل بشرية باقيه الهية فائز و از فيوضات امطار رحمانية مستفيض هذا ما اردناه من قبل و نزلناه فى الالواح ان ربك هو العليم الخبير و اينكه مرقوم داشته بوديد عريضة نگارى مزيد رو سياهى و گناه است ليس الامر كذلك بل اصل صواب و حقيقت ثواب بوده و خواهد بود هر چه ميخواهى بنويس و هر چه ميخواهى بگو انه يجب ان يسمع كلماتكم و يجد عرف حبه محبوب العارفين امرى كه از آنجناب و كل اليوم محبوب است استقامت بر حب الله بوده بشأنىكه احدى قادر بر القاي اوهمات متوهمين و كلمات مشركين نباشد و اين مقام بسيار عظيم است چه كه شياطين در كمين و جنود مشركين بكمال كين ظاهر هر نفسى بخواهد باين مقام فائز شود بايد بتمامه از دون حق منقطع گردد تا باستقامت كبرى كه اصل كل خير است فائز شود اين امر از جهتي بسيار عظيم است و از جهتي بسيار سهل عظمت آن معلوم و مشهود و در الواح الله مذكور سهل و آسانى آن كلمه واحده بوده اگر ناس موفق شوند بان كلمه الهية كه جامع كلمات نامتناهيه ربانية است جميع را كفايت نمايد و بر صراط امر مستقيم دارد بشأنىكه در كل احيان از يد عطاء رحمن رحيق حيوان بنوشند و بنوشانند و

آن کلمه اینست که میفرماید انظروه بعینه لا بعیونکم این بیانست که هر نفسی بگوش قلب آنرا اصغا نماید ادا از صراط مستقیم منحرف نشود و از محبوب عالمین دور نماند اکثری از ناس بموهومات قبل و قصص اولین از مقصود عالم محروم مانده‌اند باید از آنچه در دست ناس موجود است از حکایات و کلمات و اشارات منقطع شد و بقلب و جان بکوی رحمن توجه نمود اگر نفسی باوهام قبل ناظر باشد ادا از زلال کوثر بیثال نخواهد نوشید این رحیق اطهر را مثل و شبه نه تا امثال بآن پی برد مشاهده در اهل فرقان نمائید که کل را قصص قبل و اوهام از سبیل مالک انام دور نمود اگر از علامات و اخبار و شرائط موهومه که در دستشان بود چشم میپوشیدند و بعین او مشاهده مینمودند البته بانوار وجه الهیه و ظهورات تجلیات ربانیه فائز میگشتند امر آن نفوس سهل است در اهل بیان تفکر نمائید مع آنکه مشاهده نمودند آنچه از قبل در دست داشتند موهوم صرف بوده و یک بیان از بیانات الهیه را از ذکر قیامت و ساعت و صراط و میزان و حشر و نشر و قائم و ظهور آن کما هو حقه ادراک ننموده چنانچه قرن‌ها و عهد‌ها عابد موهوم من غیر شعور بودند و خود را اعظم و اکبر و ازهد و اتقای کل من علی الارض میشمردند مع ذلک بحجبات اخری الیوم بعضی از کوثر حیوان رحمانیه و بحر علم صمدانیه محروم مانده‌اند اف لهم و لوفائهم و اگر بکلمه الهیه که ذکر شد عمل مینمودند ادا محتجب نمیمانند بگو ای دوستان حق را بچشم او ملاحظه کنید چه که بغیر چشم او او را نخواهید دید و نخواهید شناخت اینست کلمه حق که از مطلع بیان رحمن ظاهر و مشرق گشته طوبی للعارفين و طوبی للناظرین و طوبی للمستقیمین و طوبی للمخلصین و طوبی للفائزین الیوم آفتاب جهاتاب حقیقت در کمال ضیاء و نور مشرق و ظاهر و سماء عرفان بانجم حکمت و بیان مزین و مشهود طوبی از برای نفوسیکه ببصر خود توجه نمودند و بآن فائز گشتند و ما اردته من شمس عطاء ربک این بسی معلوم و واضحست که شأن غنی متعال اعطاء بوده و خواهد بود بهر قسم آنجناب بخواهند عطا میفرماید آسمان و زمین و آنچه در اوست مخصوص احبای او خالق شده کذلک جرى من القلم الاعلی اذ تحرک علی اللوح باذن ربک المحرک العظیم الحکیم مطمئن باشید که تحت لحاظ الطاف مالک انام بوده و انشاء الله خواهید بود و آنچه مصلحت داند البته معمول دارد چه که از او محسوسید و باو منسوب اگر در امثال این امور تعویق رفته و یا تأخیر شده نظر بحکمت بالغه الهیه بوده و خواهد بود از بعد محزون مباشید چه که لدی الوجه از اهل قرب محسوسید و الحمد لله کوثر وصالرا در مطلع ایام از ید مالک انام آشامیدید و بآن فائز گشتید قد کتبنا لمن استقام علی الامر و انقطع عما سویه اجر من قام لدی الوجه فی العشی و الاشرار نسل الله ان یسقیک رحیق السرور و یبلغک الی مقام تطیر فی کل الاحیان باجنحة الروح و الريحان الی هواء محبة ربک الرحمن انه هو المقتدر القدير این مناجاترا مداومت فرمائید قل سبحانک یا الهی و مقصودی و رجائی و محبوی تری ان نفحات وحیک جذبتنی الی افق الطافک و فوحات الهامک قلبتنی الی شطر مواهبک و نداء مطلع امرک ایقظنی فی ایامک اذا یا الهی اقبلت الیک بتمامی منقطعاً عن سویک و قائماً لدی باب فضلک الذی فتحته علی من فی الارض و السماء اسئلك بکلمتک التي بها سخرت الکائنات و تحرک بها الممكنات و بها سقیتم الموحدين کوثر لقائک و المخلصین رحیق وصالک ثم باسمک الذی اذ ظهر ظهر الغیب المکنون و الكنز المخزون ان تجعلنی فی کل الاحوال ذا کرا بذکرک و ناطقاً بثنائک و طائراً فی هواء عرفانک و

سأثراً في ممالك امرک و اقتدارک ای رب قد سرعت الی ظلمک و توجهت الی وجهک لا تمنعنی عن فرات
رحمتک و لا عن بحر عطائک یشهد کل جوارحی بهیمنتک علی الاشیاء و قدرتک علی من فی الارض و السماء
قدر لی ما یجعلنی فارغاً عن دونک لا شاهد نفسی آیه تجریدک فی مملکتک و برهان تقدیسک فی بلادک ثم
اقض لی یا الهی ما اردته من سماء جودک و سحاب کرمک انک انت الذی احاط احسانک من فی الامکان و
فضلک من فی الاکوان ثم اختر لی یا الهی ما ینفعنی فی الدنیا و الآخرة انک انت المقتدر علی ما تشاء و انک
انت العلیم الخبیر و اسئلك یا مالک الوجود و مربی الغیب و الشهود ان تغمسنی فی کل الاحوال فی بحر
رضائک لا کون مریداً بارادتک و متحرکاً بمشیتک و ناظراً بما اردت لی من بدائع افضالک ای رب قد
تمسکت بجبل حبک اسئلك ان تکتبنی من الذین طافوا حول عرشک بدوام جبروتک و ملکوتک و عزتک یا
اله العالمین و مقصود العارفين هذا مطلبی و رجائی و املی و منای انت الذی امرتني بالدعاء و ضمننت الاجابة
فاستجب لی ما اردته بجودک و کرمک و فضلک و احسانک انک انت المعطى الباذل الممتنع المتعالی الغفور
الرحیم ای رب صل علی البیان من اهل البهآء الذین استقروا علی فلک الاستقامة بامرک و سلطانک و سفینة
الثبوت بقدرتک و اقتدارک و ایدتهم علی اظهار امرک بین بریتک و ابراز سلطنتک بین عبادک انک انت
المقتدر العلیم الحکیم